

باج افزاری خطرناک با زبان فارسی

تایرنت «TYRANT» باج افزار جدیدی است که در روزهای اخیر به صورت متمرکز کاربران ایرانی را مورد هدف قرار داده است. این باج افزار فارسی براساس یک باج افزار متن باز ساخته و توسعه داده شده و اطلاعات کاربران در سیستم عامل های مایکروسافت ویندوز را برای باج خواهی رمزنگاری می کند.

? سازندگان تایرنت از بستر تلگرام با آدرس Ttypern@ و ایمیل ناشناس rastakhiz@protonmail.com برای برقراری ارتباط با قربانی و بررسی پرداخت باج استفاده می کنند. این باج افزار فایل های متنی، تصاویر، ویدیویی و سایر فایل های حساس و مهم قربانی با پسوندهای ذکر شده در زیر را رمزنگاری کرده و سپس اقدام به مطالبه ۱۵ دلار باج به شکل ارز الکترونیکی از طریق سرویس Web Money می کند و تنها ۲۴ ساعت به قربانی خود مهلت می دهد تا مبلغ درخواست شده برای باج را بپردازد.

پسوند فایل‌هایی که تایرنت آن‌ها را رمزنگاری می‌کند:

aif, .apk, .arj, .asp, .bat, .bin, .cab, .cda, .cer, .cfg, .cfm, .cpl, .css, .csv, .cur, .dat, .deb, .dmg, .dmp, .doc, .docx, .drv, .gif, .htm, .html, .icns, .iso, .jar, .jpeg, .jpg, .jsp, .log, .mid, .mp3, .mp4, .mpa, .odp, .ods, .odt, .ogg, .part, .pdf, .php, .pkg, .png, .ppt, .pptx, .psd, .rar, .rpm, .rss, .rtf, .sql, .svg, .tar.gz, .tex, .tif, .tiff, .toast, .txt, .vcd, .wav, .wks, .wma, .wpd, .wpl, .wps, .wsf, .xlr, .xls, .xlsx, .zip

? مرکز ماهر ایران نیز با انتشار اطلاعیه‌ای در خصوص تایرنت اعلام کرده است که این باج‌افزار از طریق شبکه‌های اجتماعی با فریب دادن کاربران و تشویق آن‌ها به دریافت و اجرای فایل جعلی فیلترشکن سایفون، کاربران ایرانی را مورد هدف قرار داده و در حال انتشار است.

? بررسی‌های اولیه روی تایرنت نشان می‌دهد که این باج‌افزار احتمالاً نسخه اولیه و آزمایشی از یک حمله بزرگتر است. ضعف در پروسه رمزنگاری فایل‌ها و همچنین وجود برخی خطاها در تغییر تنظیمات

ریجستری ویندوز و علاوه بر این، ساختن چندین نسخه آزمایشی مشابه دیگر توسط سازندگان این باجافزار، گواه این مساله است. همچنین خوشبختانه درصد قابل توجهی از آنتیویروسها در حال حاضر امکان شناسایی و حذف این باجافزار را دارند.

؟ باید توجه داشت که تایرنت با تکیه بر تکنیکهای مهندسی اجتماعی قربانی میگیرد. استفاده از تکنیکهایی فریبنده برای ارائه محتوای آلوده و جعلی که میتواند برخی از کاربران را برای دریافت این باجافزار و اجرای آن در رایانهها به خطر بیاندازد. برای مثال سازندگان این باجافزار پیشتر فایل‌هایی آلوده با عناوین فریبنده «khoodoosi shahla-96.EXE» و «pornwatch.EXE» را منتشر کرده‌اند و ماهیت حمله توزیع تایرنت نیز نشان میدهد که استفاده از دیگر روشهای انتشار بدافزار و باجافزار، از جمله پیوست ایمیل و از طریق وبسایت‌های آلوده نیز امکان‌پذیر است.

حملات اخیر فعلا سیستم‌های کامپیوتری رو هدف قرار دادن ولی میتونن از طریق دستگاههای دیگه و گوشی‌های هوشمند و اینترنت و شبکه‌های مجازی پخش بشن.

این حملات غیرقابل جبران هستند و تمامی اطلاعات مهم سیستم کامپیوتری کد شده و غیرقابل استفاده خواهند شد.

از جمله: عکسها/موزیکها/ویدیوها/فایل‌های تایپی/نقشه‌ها/فایل‌های فشرده شده و هر اونچه که توسط شما یا افراد دیگه ذخیره شده باشه با یه کد مخرب بازنویسی میشن و تا کد بازکننده رو رو بهشون ندین باز نمیشن که این امر هم مسلما در ایران ممکن نبوده و نیست پس:

هر فایلی رو باز نکنین

هر ایمیل ناشناسی رو باز نکنین

به هر چت ناشناسی جواب ندین

عضو هر گروه و کانال ناشناس نشین

هر برنامه کامپیوتری رو از هر کسی قبول نکرده و نصب نکنین.

لطفا به عزیزان تون که در اینترنت گردی تجربه زیادی ندارن اطلاع بدین و بهشون تاکید کنین این حملات شوخی بردار نیستن.

اگر کسی از دوستان یا آشنایان درگیر چنین وضعی شد، حتما و به سرعت سیستم رو خاموش کنه و به هیچ وجه شخصا تلاشی نکنن. حتما سیستم شون رو برسونن به مراکز خدماتی با تجربه که جلوی ضرر بیشتر گرفته بشه و از روشن کردن دوباره سیستم قبل از پاکسازی خودداری کنن.

امیدوارم بتونیم با آگاهی رسانی به موقع از بروز خسارت به خودمون و دوستان مون جلوگیری کنیم.

لطفا آندرویدی ها از CM Security یا Lookout بهره ببرن.

آیفونی ها هم از LookOut یا McAfee یا هر برنامه امنیتی با برند جهانی استفاده کنن.

سیستم های کامپیوتری حتما برنامه امنیتی به روز و معتبر و دارای تاریخ اعتبار داشته باشند.

پیشنهاد من:

Symantec EndPoint Security

Kaspersky

Bitdefender

هست البته نه ویروس یاب اینها بلکه SYSTEM Security یا همون برنامه کامل امنیتی شامل ویروس یاب/ضد هک/ضد اسپم/ضد حملات شبکه ای که معمولا به اسم Total Security یا همون System Security معروف هستند.

از برنامه های دم دستی و تجاری مثل ESET یا Nod و مانند اینها کاری بر نیاد.

تفاوت بین روشهای رمزنگاری WEP، WPA و WPA2 در شبکه‌های بی سیم

امروزه با گسترش استفاده از اینترنت برای انجام فعالیتهای خانگی و اداری و همچنین گسترش نفوذ تلفن‌های هوشمند در میان کاربران، مودم‌های بی سیم جز جدایی ناپذیر بسیاری از منازل و دفاتر در کشور شده‌اند. یکی از اولین مواردی که باید پس از نصب مودم‌های بی سیم به آنها توجه کرد، رمزگذاری روی آنها به منظور جلوگیری از سوء استفاده از سرویس اینترنت توسط کاربران ناخواسته است؛ اما حتی اگر شما به اهمیت استفاده از رمز روی مودم هم واقف باشید باز هم ممکن است بررسی تفاوت بین روشهای مختلف رمزنگاری برایتان پیچیده بوده و خارج از حوصله شما باشد. در هر صورت به احتمال بسیار زیاد حتی اگر این تفاوت‌ها را هم ندانید با اسامی مخفی نظیر WPA، WEP و WPA2 آشنا هستید؛ اما هر کدام از این موارد به چه معنی هستند و کدام یک امنیت بیشتری را برای شبکه شما فراهم می‌کنند؟

تفاوت‌های واقعی یا ظاهری؟

اگر دستگاه مودم را از فروشنده ای با حوصله خریداری کرده باشید یا اینکه در مراحل نصب آن از افراد با تجربه کمک گرفته باشید حتما از آنها شنیده‌اید که اولین کار پس از روشن کردن مودم و در حال راه اندازی آن، در نظر گرفتن یک رمز عبور است. برای دانستن اهمیت رمزگذاری کافی است شرایطی را در نظر بگیرید که شخصی به صورت غیر قانونی به شبکه شما دسترسی پیدا کرده و به وسیله آن، فعالیت مجرمانه ای را انجام می‌دهد. اگر بتوان این جرم را رهگیری کرد، پلیس مستقیماً به منزل یا محل کار شما راهنمایی خواهد شد؛ در حالی که روح شما از اتفاقاتی که افتاده بی اطلاع است. فرضاً که تصمیم بگیرید روی شبکه رمز هم بگذارید؛ اما واقعاً یک اسم مخفف در کنار این رمز عبور چه تفاوتی می‌تواند ایجاد کند؟ باید بدانید روش‌های مختلف رمزنگاری در واقع سطوح و کارکردهای بسیار متفاوتی با یکدیگر دارند. در درجه اول، با گسترش دسترسی افراد مختلف به شبکه اینترنت، استانداردهای قدیمی به تدریج کاربری خود را از دست داده و در معرض خطر بیشتری قرار می‌گیرند. دانستن تفاوت بین پروتکل‌های مختلف و به کار گیری کاربردی‌ترین و پیشرفته‌ترین آنها بدون شک فرآیندی کلیدی در حفظ اطلاعات شخصی و پشتیبانی از شبکه شما به حساب می‌آید. از اواخر دهه ۹۰ میلادی، الگوریتم‌های امنیتی WiFi شاهد پیشرفت‌های چشمگیر و به روز رسانی‌های گسترده ای بوده‌اند که تقریباً تمامی آنها در ارتباط با کنار گذاشتن الگوریتم‌های قدیمی و بازنگری در راهبردهای امنیتی برای دسترسی به الگوریتم‌های پیشرفته تر و جدیدتر بوده‌اند. به همین دلیل بهترین راه برای شناخت روش‌های رمزنگاری گوناگون، بررسی تاریخچه آنهاست.

Wired Equivalent Privacy – WEP

WEP یا «امنیت مشابه با شبکه‌های با سیم» پر استفاده ترین الگوریتم امنیتی در جهان به شمار می‌رود. دلیل چنین اتفاقی قابلیت Backward Compatibility (سازگاری با شرایط قدیمی تر) و البته این نکته است که WEP اولین گزینه در فهرست روبه روی کاربران برای برقراری یک رمز است. اولین بار در سپتامبر سال ۱۹۹۹ بود که WEP به عنوان یک استاندارد امنیتی WiFi شناخته شد. اولین نسخه‌های WEP حتی در دهه ۹۰ هم آنقدرها قدرتمند نبودند، زیرا محدودیت‌های ایالات متحده روی صادرات تکنولوژی‌های مختلف رمزنگاری باعث شده بود تولید کنندگان محصولات خود را تنها به رمزگذاری‌های ۶۴ بیتی محدود کنند.

پس از کنار گذاشتن این محدودیت‌ها، رمزگذاری به ۱۲۸ بیتی ارتقا پیدا کرد و در حال حاضر هم با وجود معرفی رمزگذاری WEP به صورت ۲۵۶ بیتی، باز هم مدل ۱۲۸ بیتی است که بیشترین استفاده را در بین کاربران دارد. رمزی که در حالت ۶۴ بیتی انتخاب می‌کنید، می‌تواند ۵ کاراکتر ASCII (کد استاندارد آمریکا برای تبادل اطلاعات یا آن طور که در زبان فارسی گفته می‌شود؛ اَسکی) یا ۱۰ کاراکتر هگزادسیمال (hex یا دستگاه اعداد پایه ۱۶) باشد، همچنین رمز ۱۲۸ بیتی نیز ۱۳ کاراکتر ASCII یا ۲۶ کاراکتر هگزادسیمال است. با اینکه WEP یک روش رمزگذاری به حساب می‌آید، اما شکستن آن به اندازه ای راحت است که در واقع یک شبکه با رمز WEP تفاوت خاصی با یک شبکه باز ندارد. باوجود باز نگری در این الگوریتم و معرفی حالت ۲۵۶ بیتی، نقص‌ها و ایرادات متعددی در استاندارد WEP کشف شد و بعد تر نیز با افزایش قدرت محاسباتی رایانه‌ها، عبور کردن از WEP آسان تر از قبل شد. در سال ۲۰۰۵ بود که FBI برای آگاه سازی کاربران از ضعف‌های WEP نمایشی عمومی برگزار کرد که در آن به کمک نرم افزارهای رایگان، تنها در عرض کمتر از یک دقیقه رمزهای WEP شکسته می‌شد. در حال حاضر نیز با وجود بهبودهای صورت گرفته، باز هم WEP به شدت آسیب پذیر بوده و به همین دلیل در سال ۲۰۰۴ این روش بازنشسته اعلام شد.

WiFi Protected Access – WPA

دسترسی حفاظت شده به WiFi یا همان WPA یک سال پیش از بازنشستگی WEP و برای جایگزینی آن ارائه شد. پر کاربردترین ساختار استفاده از WPA را می‌توان WPA-PSK نامید که توسط آن می‌توان بین ۸ تا ۶۳ کاراکتر ASCII را به عنوان رمز در نظر گرفت. کلیدهای استفاده شده توسط WPA به صورت ۲۵۶ بیتی بوده که پیشرفت چشمگیری نسبت به حالت‌های ۶۴ و ۱۲۸ بیتی WEP به حساب می‌آیند. برخی از مهم‌ترین تغییرات صورت گرفته توسط WPA عبارتند از بررسی یکپارچگی پیام برای مشخص کردن اینکه آیا مهاجمی توانسته بسته‌های اطلاعاتی رد و بدل شده بین access point و client را تصاحب کند یا خیر و پروتکل یکپارچگی کلیدهای موقت (TKIP). البته بعدتر TKIP با استاندارد رمزنگاری پیشرفته یا AES جایگزین شد. با وجود اینکه WPA برای راحت کردن خیال کاربران و خلاص شدن از WEP طراحی شده بود، اما به دلیل اینکه به وسیله به‌روزرسانی‌های firmware روی دستگاه‌های دارای WEP ارائه می‌شد، باید عناصر مشخصی از آن را تغییر می‌داد که همین موارد در نهایت باعث آسیب پذیری آن می‌شدند. پس از مدتی WPA هم به سرنوشت WEP دچار شد و نمایشی عمومی برای

اثبات آسیب پذیری آن اجرا شد.

WiFi Protected Access II – WPA2

در سال ۲۰۰۶ بود که WPA با WPA2 جایگزین شد. یکی از بزرگ ترین تغییرات صورت گرفته در این جایگزینی، استفاده اجباری از الگوریتم های AES و همچنین معرفی CCMP (حالت ضد رمز به همراه پروتکل کد اعتبارسنجی پیام تغییر بلوک) به عنوان جایگزینی برای TKIP بود. در حال حاضر استفاده از WPA2 برای کاربران خانگی تقریباً بدون نقطه ضعف بزرگ بوده و عمده نگرانی های پیرامون آن به امنیت بخش های تجاری مربوط می شود. متأسفانه بزرگ ترین نگرانی های موجود در WPA همچنان در WPA2 هم حاضرند و با وجود اینکه شکستن دیوار ایجاد شده توسط WPA2 به زمانی بین ۲ تا ۱۲ ساعت کار مداوم در یک رایانه حرفه ای نیاز دارد، اما باز هم ضرورت بازنگری و برطرف کردن حفره های امنیتی در آن احساس می شود.

کدام را انتخاب کنیم؟

حالا که با اسامی مختلف این روش های رمزگذاری آشنا شدیم باید به این پرسش پاسخ دهیم که در یک شبکه خانگی باید از کدام یک از آنها استفاده کرد؟ اگر بخواهیم خیلی ساده به این سوال پاسخ دهیم، می توان روش های رمزگذاری را بر حسب میزان نفوذناپذیری آنها به این صورت در نظر گرفت: قوی ترین و امن ترین حالت در شبکه های خانگی توسط WPA2+AES حاصل خواهد شد. پس از آن به ترتیب می توان WPA+AES، سپس WPA+TKIP/AES، بعد از آن WPA+TKIP، پس از آن WEP و در نهایت شبکه باز و بدون رمزگذاری را نام برد. البته برای استفاده از این روش ها باید یک نکته را در نظر داشت و آن، پشتیبانی تجهیزات شبکه شما از روش های مختلف رمزگذاری است. برای مثال اگر از یک مودم قدیمی استفاده می کنید ممکن است شرایط به کار گرفتن روش های WPA یا WPA2 در آن موجود نباشد و به همین دلیل مجبور شوید از تنظیمات نا امن WEP استفاده کنید. به همین دلیل اگر از این نوع مودم ها استفاده می کنید حتماً به روزرسانی های امنیتی آن را در وب سایت تولید کننده دنبال کنید و همچنین پیش از خرید یک مودم جدید مطمئن شوید دستگاهی که انتخاب می کنید قابلیت به کار گیری روش های رمزگذاری جدید را دارد.

منبع: سخت افزار مگ